

International Science Group

ISG-KONF.COM

XXX

**INTERNATIONAL SCIENTIFIC AND PRACTICAL
CONFERENCE "INTERACTION OF SOCIETY AND
SCIENCE: PROBLEMS AND PROSPECTS"**

London, England

June 15-18, 2021

ISBN 978-1-63848-652-7

DOI 10.46299/ISG.2021.I.XXX

INTERACTION OF SOCIETY AND SCIENCE: PROBLEMS AND PROSPECTS

Abstracts of XXX International Scientific and Practical Conference

London, England
June 15 – 18, 2021

Library of Congress Cataloging-in-Publication Data

UDC 01.1

The XXX International Science Conference «Interaction of society and science: problems and prospects», June 15 – 18, 2021, London, England. 565 p.

ISBN - 978-1-63848-652-7

DOI - 10.46299/ISG.2021.I.XXX

EDITORIAL BOARD

<u>Pluzhnik Elena</u>	Professor of the Department of Criminal Law and Criminology Odessa State University of Internal Affairs Candidate of Law, Associate Professor
<u>Liubchych Anna</u>	Scientific and Research Institute of Providing Legal Framework for the Innovative Development National Academy of Law Sciences of Ukraine, Kharkiv, Ukraine, Scientific secretary of Institute
<u>Liudmyla Polyvana</u>	Department of Accounting and Auditing Kharkiv National Technical University of Agriculture named after Petr Vasilenko, Ukraine
<u>Mushenyk Iryna</u>	Candidate of Economic Sciences, Associate Professor of Mathematical Disciplines , Informatics and Modeling. Podolsk State Agrarian Technical University
<u>Oleksandra Kovalevska</u>	Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs Dnipro, Ukraine
<u>Prudka Liudmyla</u>	Odessa State University of Internal Affairs, Associate Professor of Criminology and Psychology Department
<u>Slabkyi Hennadii</u>	Doctor of Medical Sciences, Head of the Department of Health Sciences, Uzhhorod National University.
<u>Marchenko Dmytro</u>	Ph.D. in Machine Friction and Wear (Tribology), Associate Professor of Department of Tractors and Agricultural Machines, Maintenance and Servicing, Lecturer, Deputy dean on academic affairs of Engineering and Energy Faculty of Mykolayiv National Agrarian University (MNAU), Mykolayiv, Ukraine
<u>Harchenko Roman</u>	Candidate of Technical Sciences, specialty 05.22.20 - operation and repair of vehicles.
<u>Belei Svitlana</u>	Ph.D. (Economics), specialty: 08.00.04 "Economics and management of enterprises (by type of economic activity)"

РОЗВИТОК ВИСОКОТЕХНОЛОГІЧНОГО БІЗНЕСУ В УКРАЇНІ

Chepeliuk Marharyta

Ph.D., Associate Professor

Simon Kuznets Kharkiv National University of Economics

Людство стоїть на порозі технологічної революції, яка докорінно змінить спосіб життя, роботу і ставлення один до одного. За своїми розмірами, масштабами та складністю перетворення будуть відрізнятися від усього, що коли-небудь відбувалося у світі. Можливості мільярдів людей, підключених до мобільних пристроїв, з безпрецедентною потужністю обробки, ємністю зберігання та доступом до знань, безмежні.

В майбутньому технологічні інновації також приведуть до дива з боку підвищення пропозицій на ринку, що в довгостроковому плані підвищить ефективність і продуктивність. Транспортні і комунікаційні витрати скоротяться, логістика і глобальні виробничо-збутові ланцюжки стануть ефективнішими, а торгові витрати скоротяться, і усе це відкриє нові ринки і стимулюватиме економічне зростання [1,2].

Рис. 1. Цифрові тренди станом на 2021 рік (розроблено автором) [3,4,6,7].

На сьогодні по впровадженню інновацій Україна відстає від розвинених країн більше, ніж на десятиліття. Треба сказати, що за цей час глобальний ринок встигають облетіти близько п'яти поколінь технологій. Найбільш критичним в нашій країні залишається не так доступність технологій, скільки їх розрив з промисловістю. На великих підприємствах все ще залишається консервативний і архаїчний підхід до ведення господарської діяльності. Скажімо, транспортування газу або тепла все ще вимірюється в кубометрах, а не калорії.

Існуючі автоматичні системи управління виробництвом (АСУ) вторинні. Поширення і консолідація технологій впирається в інфраструктурні обмеження: жахливі дороги, низьку швидкість інтернету, регуляторні перешкоди, які в силу своєї каральної спрямованості гасить будь-яку ініціативу, або заганяє її в тінь [5].

За даними рейтингу GII Україна утримує позиції за якістю людського капіталу. Тут мова йде про широкий демографічному охопленні вищої освіти, кількості кваліфікованих співробітників в інтелектоємних індустріях. Наприклад в секторі ІТ аутсорсингу працює близько 90 тисяч співробітників і за прогнозами асоціації «ІТ України» за найближчі 2-3 роки їх кількість збільшиться до двохсот тисяч [7,8].

Де-факто, ІТ є єдиною сферою, яка інтегрована в глобальний ринок. Але вона в цілому далека від української промисловості. У процесах впровадження промислових хай-тек розробок домінують фахівці з вузьких виробничих технологій і промислових систем управління. У той же час українські системні інтегратори систем управління, інжинірингові компанії, машинобудівники добре відомі на теренах СНД, але не в світі. Багато в чому вони є консервативними та відстають від ІТ і від світових темпів впровадження інновацій [5,6].

У старих індустріях залишилися кваліфіковані інженерні кадри. Не можна скидати з рахунків українську науку, представлену університетами та академією наук. Хоча, варто визнати, слабким місцем залишається співпраця між університетами і виробництвом. Академічна наука грішить зайвим теоретизування, далеким від життя. Ситуацію може виправити замовлення від бізнесу. У той же час, в науковому середовищі, необхідні люди, здатні наукові відкриття перетворювати в практичні розробки [8].

З наукою конкурують стартапи, в яких, до речі, багато вихідців з наукового середовища. Йдеться про 480 компаніях, які кадрово і технічно готові до інноваційних розробок. Більш того, в стараперском русі з'явилися вдалі кейси міждисциплінарності, такі як AgTech, котра вдало схрещує агросферу з високими технологіями. Роз'єднаність промисловців, софтверних компаній, науки, старап середовища, відсутність між ними ланцюжків створення цінності (value chain) негативно відбивається на інвестиційній привабливості окремих учасників ринку, цілих галузей і країни в цілому [4].

Для того, щоб впоратися з такими викликами світових трендів Україні розроблено п'ять принципів дій:

1. Повна синхронізація з світовими трендами 4.0: зокрема, застосування принципу поділу між рухами ІоТ і Industry 4.0.

2. Фокус на виробництвах з високою доданою вартістю: учасники руху спільно визначають перелік таких промислових виробництв і взаємодіють між собою з метою швидкого проникнення в них технологій 4.0.

3. Конкретні дії в конкретних напрямках: учасники руху спільно визначають формати і механізми взаємодії, формують структуру управління і визначають конкретні напрямки дій. Пріоритетними напрямками є:

просвітницька робота серед учасників ринку щодо технологій 4.0 і зростання культури промислових підприємств;

взаємодія з європейськими і світовими об'єднаннями в сфері 4.0;

спільна розробка галузевих дорожніх карт;
зростання і об'єднання технологічних інноваторів в рамках проєктів 4.0;
всебічне сприяння створенню та розвитку хай-тек і інноваційних кластерів.

4. Лідерство та відповідальність ІТ-сектора - ІТ сектор повинен демонструвати не тільки технологічну перевагу, але і достатні інтеграційні і комунікаційні здібності, щоб реально об'єднувати різних учасників руху, що мають відношення до промисловості. ІТ також слід демонструвати достатнє бажання і амбіції в напрямку "back to home" - направляти свій експортний потенціал на реалізацію внутрішніх українських завдань.

5. Мова більше не йде про "back to USSR", тобто не варто «рятувати» гігантів пострадянської промисловості, там де досі домінує пострадянська культура. Так як рух «Індустрія 4.0» націлене на розвиток тих, хто реально хоче швидше інтегруватися в глобальний світ, пріоритетним є розвиток малого і середнього бізнесу, та інноваційних стартапів [1,3].

Список літератури:

1. Концепції розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018-2020 роки та затвердження плану заходів щодо її реалізації від 17 січня 2018 р. No 67-р. Законодавство України: веб-сайт:URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/67-2018-%D1%80> (дата звернення: 12.05.2021 р.).

2. Castells M. The Rise of the Network Society, The Information Age: Economy, Society and Culture, Vol. I. / Castells M. Cambridge, MA; Oxford, UK: Blackwell (1996) (second edition, 2000). 306 p.

3. Україна переходить на «цифрову економіку». Що це означає? Укрінформ. Мультимедійна платформа іномовлення України: веб-сайт:URL: <https://www.ukrinform.ua/rubric-society/2385945-ukraina-perehodit-na-cifrovu-ekonomiku-so-ce-oznasaie.html> (дата звернення: 12.05.2021.).

4. Тапскотт Д. Електронно-цифрове общество: плюсы и минусы сетевого интеллекта / Тапскотт Д.; пер. с англ. И. Дубинского, под ред. С. Писарева. Киев, ITN Пресс; М.: Рефл-бук. 1999. 403 с.

5. Исследование ESG по заказу Dell EMC (Назва з екрану). Dell Technologies: веб-сайт:URL: <https://www.dell.com/learn/ua/ru/uacorp1/press-releases/2017-04-25-esg-study-it-transformation-maturity-curve> (дата звернення: 12.05.2021).

6. Четвертая промышленная революция / Шваб Клаус; пер. с англ. М.: Издательство «Эксмо». 2016. 208 с.

7. Mesenbourg T. L. Measuring the Digital Economy / US Bureau of the Census, Suitland, MD. 2001. URL: <https://www.census.gov/content/dam/Census/library/workingpapers/2001/econ/umdigital.pdf> (дата звернення: 14.05.2021 р.).

8. Шваб Л. І. Економіка підприємства: навч. посібник. К.: Каравела, 2007. 584 с.